

60

Indenrigsministeriet. København, den 8. Marts 1915.

Under Henviſning til derom med det ærede Finansudvalg førte Forhandlinger angaaende Ønskeligheden af, at de Forligsmanden og hans Stedfortræder tillagte Honorarer opføres særskilt paa Finansloven, skal man tjenſtlig anmode Udvalget om til 3die Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1915—16 paa mine Vegne at ville ſtille følgende Ændringsforslag:

Til § 14 A. VIII. A. Nr. 2. Kontoen affattes ſaaledes:

a. Honorar til Forligsmanden.....	3 600 Kr.
b. Honorar til Forligsmandens Stedfortræder.....	1 800 -
c. Til Medhjælp og Kontorhold (anslaaet).....	3 100 -

OVE RODE,

Fr. Martensen-Lar sen.

Til Folketingets Finansudvalg.

61

Indenrigsministeriet. København, den 7. December 1914.

Arbejdsanviſningsdirektøren har under 11. f. M. tilskrevet Indenrigsministeriet ſaaledes:

„I Bemærkningerne til det af Indenrigsministeren den 20. Februar 1912 i Folketinget fremsatte Forslag til Lov om Arbejdsanviſning fremhævedes det som en nødvendig Betingelse for, at Arbejdsanviſningen kunde bringe fuldt ud fyldeſtørende Resultater, at der findes anerkendte Arbejdsanviſningskontorer rundt om i Landet, ſaaledes at den af Kontorerne udøvede Virksomhed kan omſpænde hele Landet. Skønt det forudsættes, at Kommunerne ſom Regel i tilſtrækkeligt Omfang vilde benytte ſig af Adgangen til at oprette Arbejdsanviſningskontorer med offentlig Anerkendelse og Statstilskud, fandtes der dog i det nævnte Lovforslag Bestemmelſer, hvorefter Indenrigsministeren var bemyndiget til paa Steder, hvor det anſaas for nødvendigt, at lade oprette Arbejdsanviſningskontorer, naar der i Løbet af et Aar efter Lovens Ikrafttræden var oprettet ſaadanne Kontorer (jfr. Rigsdagens Forhandlinger 1911—12, Tillæg A. Sp. 4408—09).

Der blev under Lovforslagets Behandling i Folketinget ytret nogen Betænkelighed ved de her omhandlede Bestemmelſer, og et stort Flertal af det Udvalg, der havde Forslaget til Behandling i Folketinget i Samlingen 1912—13, foreslog at ændre den nævnte Frist paa 1 Aar til 2 Aar, hvorhos det udtaltes i Udvalgets Betænkning (Rigsdagens Forhandlinger 1912—13, Tillæg B. Sp. 1267), at man gik ud fra, at Indenrigsministeren vilde „bruge sin Ret med Skønsomhed“. I Overensſtemmelse hermed har Direktoratet for Arbejdsanviſningen navnlig haft ſin Opmærksomhed rettet paa at faa de kommunale Myndigheder (Byraad, Amsraad og Sogneraad), ſærlig i de Egne af Landet, hvor det i første Række maatte anſes for ønskeligt at faa oprettet Arbejdsanviſningskontorer, intereſſerede for Sagen dels ved at foranledige afholdt Fællesmøder mellem Repræſentanter for By- og Amsraad, hvori Direktøren, Afdelingscheferne ved Centralarbejdsanviſningen og Fuldmægtig Neumann har deltaget, dels ved ſkriftlige Henvendelſer til de paagældende Kommunalbestyrelſer, ligesom der ogsaa har været Lejlighed til for Direktøren og Afdelingschef Hvidtfeldt at holde oplyſende Foredrag om Sagen ved forskellige Sammenkomſter ſaa vel af Repræſentanter for Kommunalraadene ſom Erhvervs- og Fagorganisationerne.

Som bekendt for det høje Ministerium er der, foruden Centralarbejdsanviſningskontoret i København, oprettet Arbejdsanviſningskontorer i Herning og i Nakskov, og der er mellem Købstæderne i Sorø Amt (undtagen Korsør) og Sorø